Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MACIEJ SZPUNAR
prednesené 13. januára 2016 [1]

Vec C-597/14 P

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)
proti

Xavierovi Grauovi Ferrerovi

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Námietka majiteľa skoršej ochrannej známky — Dôkaz o existencii, platnosti a rozsahu ochrany skoršej ochrannej známky — Zohľadnenie oneskorene predloženého dôkazu odvolacím senátom — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 74 ods. 2 — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek“

I – Úvod

1. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) navrhuje svojím odvolaním zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. októbra 2014, Grau Ferrer/ÚHVT – Rubio Ferrer (Bugui va) [2], ktorým Všeobecný súd vyhovel žalobe o neplatnosť rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT týkajúcemu sa námietkového konania medzi na jednej strane pánom Grauom Ferrerom a na druhej strane pánmi J. C. Rubiom Ferrerom a A. Rubiom Ferrerom. [3]

2. Týmto odvolaním sa otvára otázka najmä procesnoprávneho aspektu, ktorý je dôležitý pre prax ÚHVT, t. j. rozsah právomoci odvolacích senátov podľa článku 76 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 [4] v prípade pripustenia oneskorene predloženého dôkazu.

3. Táto problematika, ktorou sa už Súdny dvor mal príležitosť zaoberať, [5] naďalej vyvoláva otázky tak z hľadiska judikatúry, ako aj právnej úpravy.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — T-543/12, EU:T:2014:911, ďalej len „napadnutý rozsudok“.

3 — Rozhodnutie z 11. októbra 2012 (spojené veci R-274/2011-4 a R-520/2011-4, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

4 — Nariadenie Rady z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

5 — Rozsudky ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162), New Yorker SHK Jeans/ÚHVT (C-621/11 P, EU:C:2013:484), Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions (C-609/11 P, EU:C:2013:592), Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT (C-610/11 P, EU:C:2013:593), Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

II – **Právny rámec**

A – *Nariadenie č. 207/2009*

4. Článok 41 ods. 3 nariadenia č. 207/2009, ktorý upravuje podávanie námietok proti zápisu ochrannej známky Spoločenstva, stanovuje:

„Námietky sa musia podať v písomnej podobe a musia sa v nich uviesť dôvody, na základe ktorých sa podávajú. … V lehote určenej [ÚHVT] môže namietateľ predložiť na jej podporu skutočnosti, dôkazy a pripomienky.“

5. Článok 76 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje:

„[ÚHVT] nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.“

B – *Nariadenie č. 2868/95*

6. Pravidlo 15 ods. 2 nariadenie (ES) č. 2868/95 [6], stanovuje:

„Oznámenie o námietke obsahuje:

…

b) jednoznačnú identifikáciu staršej známky alebo staršieho práva, voči ktorému/ktorej sa namieta, najmä:

   i) … uvedenie čísla spisu alebo čísla zápisu staršej známky, údaj o tom, či je staršia známka zapísaná alebo či je prihlásená na zápis, ako aj uvedenie členských štátov, prípadne Beneluxu, v ktorých alebo pre ktoré je staršia známka chránená, alebo prípadne údaj, že ide o ochrannú známku Spoločenstva;

…

e) vyobrazenie staršej známky vo forme, v akej bola zapísaná alebo prihlásená na zápis; ak je staršia známka farebná, jej zobrazenie je farebné;

…“

7. Pravidlo 19 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Úrad poskytne namietajúcej strane príležitosť predložiť fakty, dôkazy a argumenty na podporu svojich námietok… v lehote, ktorú určil a ktorá je najmenej 2 mesiace a začína sa dňom začatia námietkového konania…

6 — Nariadenie Komisie z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, s. 4, ďalej len „nariadenie č. 2868/95“).

2. V lehote uvedenej v odseku 1 namietajúca strana predloží aj dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany svojej staršej známky, ako aj dôkaz svojej oprávnenosti podať námietky. Namietajúca strana predloží najmä tento dôkaz:

   a) ak sa námietky zakladajú na ochrannej známke, ktorá nie je ochrannou známkou Spoločenstva, ako dôkaz o jej udelení alebo zapísaní sa predloží:

   …

      ii) ak je ochranná známka zapísaná, kópiu príslušného potvrdenia o zápise a podľa potreby posledného potvrdenia o obnovení, v ktorom je uvedené, že lehota ochrany ochrannej značky [ochrannej známky – *neoficiálny preklad*] je dlhšia ako lehota uvedená v odseku 1, a všetky jej predĺženia alebo rovnocenné dokumenty vydané úradom, ktorý ochrannú známku zapísal;

…“

8. Pravidlo 20 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Ak až do uplynutia lehoty uvedenej v pravidle 19 ods. 1 namietajúca strana nedokázala existenciu, platnosť a rozsah ochrany svojej staršej ochrannej známky… námietky sa zamietnu ako neopodstatnené.“

9. Pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95 stanovuje:

„Ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu oddelenia námietok, výbor obmedzí svoje preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo oddelenie námietok v súlade s nariadením a týmito pravidlami, ak komisia nezváži, že by sa mali vziať do úvahy ďalšie skutočnosti a dôkazy podľa článku [76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009].“

III – **Okolnosti predchádzajúce sporu:**

10. Páni J. C. Rubio Ferrer a A. Rubio Ferrer podali 23. októbra 2008 na ÚHVT prihlášku ochrannej známky Spoločenstva na zápis obrazového označenia obsahujúceho slovné prvky „Bugui va“ pre niektoré tovary a služby zaradené do tried 31, 35 a 39 Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení (ďalej len „Niceská dohoda“).

11. Pán Grau Ferrer podal 10. augusta 2 009 proti tomuto zápisu námietku na základe dvoch skorších ochranných známok, z ktorých každá pozostávala z obrazového označenia obsahujúceho slovný prvok „Bugui“:

— španielska ochranná známka č. 2600724 zapísaná pre všetky tovary zaradené do triedy 31 Niceskej dohody a

— ochranná známka Spoločenstva č. 2087534 zapísaná pre tovary a služby zaradené do tried 31, 32 a 39 Niceskej dohody.

12. Námietkové oddelenie ÚHVT 21. decembra 2010 námietke čiastočne vyhovelo.

13. Na jednej strane zamietlo námietku založenú na španielskej ochrannej známke po tom, čo konštatovalo, že žalobca nepredložil dokument obsahujúci vyobrazenie tejto ochrannej známky, a teda dôkaz o jej existencii v stanovenej lehote. Na druhej strane čiastočne vyhovelo námietke založenej na ochrannej známke Spoločenstva, vzhľadom na pravdepodobnosť zámeny s prihlasovanou ochrannou známkou s ohľadom na niektoré prihlasované tovary.

14. Proti tomuto rozhodnutiu boli podané dve odvolania, t. j. 10. februára 2011 pánom Grauom Ferrerom a 14. februára 2011 pánmi J. C. Rubiom Ferrerom a A. Rubiom Ferrerom.

15. Sporným rozhodnutím štvrtý odvolací senát ÚHVT vyhovel odvolaniu, ktoré podali páni J. C. Rubio Ferrer a A. Rubio Ferrer, a zamietol odvolanie pána Graua Ferrera.

16. Pokiaľ ide o námietku založenú na španielskej ochrannej známke, odvolací senát potvrdil rozhodnutie námietkového oddelenia, podľa ktorého nebol predložený dôkaz o existencii tejto ochrannej známky.

17. Pokiaľ ide o námietku založenú na ochrannej známke Spoločenstva, tento senát sa na rozdiel od námietkového oddelenia domnieval, že dôkazy dostatočne nepreukazovali, že daná ochranná známka bola predmetom riadneho používania vo forme, ktorá nemení jeho rozlišovaciu spôsobilosť. V dôsledku toho zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia a zamietol námietku, ktorú podal pán Grau Ferrer v celom rozsahu.

IV – **Napadnutý rozsudok**

18. Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 18. decembra 2012 podal pán Grau Ferrer žalobu na zrušenie sporného rozhodnutia.

19. Na podporu svojej žaloby uvádzal tri žalobné dôvody založené po prvé na porušení článkov 75 a 76 nariadenia č. 207/2009, ako aj pravidla 50 nariadenia č. 2868/95, po druhé na nesprávnom posúdení riadneho používania skoršej ochrannej známky Spoločenstva a po tretie na nesprávnom posúdení vzniku pravdepodobnosti zámeny.

20. Všeobecný súd vyhovel prvému žalobnému dôvodu v bodoch 17 až 52 napadnutého rozsudku z dôvodu, že pokiaľ ide o námietku založenú na španielskej ochrannej známke, odvolací senát nevykonal svoju voľnú úvahu vyplývajúcu z článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95.

21. Všeobecný súd konštatoval, že odvolaciemu senátu prináleží, aby odôvodnene rozhodol, či treba zohľadniť dôkaz platnosti skoršej španielskej ochrannej známky, napriek tomu, že takýto dôkaz bol predložený po prvýkrát v konaní pred týmto senátom a bol preto považovaný za oneskorene podaný.

22. Pokiaľ ide o účinky tohto procesného porušenia, Všeobecný súd spresnil, že nie je jeho úlohou, aby ako prvý preskúmal, či bolo treba zohľadniť oneskorene predložený dôkaz o platnosti skoršej ochrannej známky, pretože toto posúdenie prináležalo odvolaciemu senátu v rámci rozhodnutia, ktoré prijal v dôsledku zrušenia sporného rozhodnutia.

23. Všeobecný súd navyše v bodoch 72 až 88 napadnutého rozsudku vyhovel tretej časti druhého žalobného dôvodu po tom, ako konštatoval, že čo sa týka námietky založenej na skoršej ochrannej známke Spoločenstva, dôkaz o riadnom používaní predložený pánom Grauom Ferrerom pred ÚHVT bol dostatočný, pretože sa týkal označení, ktoré boli v podstate ekvivalentné s touto skoršou ochrannou známkou, ako bola zapísaná.

24. V dôsledku toho Všeobecný súd zrušil sporné rozhodnutie bez toho, aby považoval za nevyhnutné preskúmať tretí žalobný dôvod.

V – **Návrhy účastníkov konania**

25. ÚHVT svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok, ak odvolaniu vyhovie, a zamietol odvolanie podané proti spornému rozhodnutiu, alebo aby v opačnom prípade vrátil vec Všeobecnému súdu, ako aj zaviazal pána Graua Ferrera na náhradu trov konania. Ostatní účastníci konania pred Všeobecným súdom nepredložili svoje vyjadrenia.

VI – **Posúdenie**

26. ÚHVT uvádza tri odvolacie dôvody.

27. Prvý a druhý odvolací dôvod sú založené z dvoch rôznych hľadísk na porušení ustanovení, podľa ktorých je odvolací senát oprávnený pripustiť oneskorene predložené dôkazy, t. j. podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95.

28. V mojej analýze sa sústredím na tieto dva odvolacie dôvody. Tretí odvolací dôvod založený na porušení článku 15 ods. 1 druhého pododseku písm. a) nariadenia č. 207/2009 musí byť z dôvodov, ktoré následne v stručnosti jasne sformulujem, bez ďalšieho zamietnutý ako nedôvodný.

A – *O odôvodnení napadnutého rozsudku*

29. Na úvod je podľa môjho názoru potrebné poukázať *ex offo* na vadu v odôvodnení nachádzajúcu sa v bodoch 43 až 46 napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje prvý a druhý odvolací dôvod.

30. V týchto bodoch odôvodnenia reagoval Všeobecný súd na tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého bol odvolací senát oprávnený nepoužiť svoju voľnú úvahu, keď oneskorene predložený dôkaz predstavoval úplne nový dôkaz a nemal len doplňujúci charakter.

31. Všeobecný súd v tejto súvislosti konštatoval, že odvolací senát zamietol predmetný dôkaz „bez toho, aby preskúmal, či išlo o nový alebo doplňujúci dôkaz“ (bod 43 napadnutého rozsudku), a že navyše tento dôkaz nebol „úplne nový“ (bod 44 tohto rozsudku). Všeobecný súd ďalej konštatoval, že „navyše, bez ohľadu na to, či predmetný dokument má alebo nemá doplňujúci charakter“, odvolací senát disponuje právomocou voľnej úvahy, na základe ktorej ho môže pripustiť (bod 45), a zamietol tvrdenie ÚHVT, že nové dôkazy sú z tejto voľnej úvahy vylúčené (bod 46 uvedeného rozsudku).

32. Poznamenávam, že logické poradie týchto dôvodov nevyplýva jasne z odôvodnenia napadnutého rozsudku.

33. Na jednej strane Všeobecný súd vyslovil kritiku rozhodnutia odvolacieho senátu v tej súvislosti, že odvolací senát zamietol predmetný dôkaz bez toho, aby preskúmal, či išlo o „nový alebo doplňujúci dôkaz“, a tento súd rozhodol, že uvedený dôkaz nebol „úplne nový“ (body 43 a 44 napadnutého rozsudku). Na druhej strane Všeobecný súd uviedol, že „navyše“ táto otázka nie je relevantná, pretože uvádzané ustanovenia sa uplatnia „bez ohľadu na to, či predmetný dokument má alebo nemá doplňujúci charakter“ a vzťahujú sa aj na „nové dôkazy“ (body 45 a 46 uvedeného rozsudku).

34. Keďže tieto dva odvolacie dôvody sú rozporuplné, nemožno sa domnievať, že jeden je hlavný a druhý vedľajší.

35. Všeobecný súd totiž nereagoval jednoznačne na tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého odvolacie senáty nemajú nijakú mieru voľnej úvahy v prípade nového dôkazu, a tým opomenul vysvetliť obsah procesného pravidla, ktoré chcel uplatniť.

36. Poznamenávam však, že nedostatok odôvodnenia nevedie k zrušeniu napadnutého rozsudku, pokiaľ sa jeho výroková časť javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov.[7] O taký prípad ide podľa môjho názoru aj v prejednávanej veci.[8]

B – *O porušení článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 a pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95 (prvý a druhý odvolací dôvod)*

37. Svojím prvým odvolacím dôvodom ÚHVT tvrdí, že Všeobecný súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnych kritériách, keď rozhodol, že oneskorene predložený dôkaz nebol „úplne nový“ (body 43 a 44 napadnutého rozsudku). Svojím druhým odvolacím dôvodom ÚHVT napáda odôvodnenie napadnutého rozsudku, podľa ktorého odvolací senát disponoval mierou voľnej úvahy, ktorá mu umožňovala pripustiť oneskorene predložený dôkaz, bez ohľadu na to, či išlo alebo nešlo o nový dôkaz (body 45 a 46 uvedeného rozsudku).

38. Navrhujem zmeniť poradie týchto odvolacích dôvodov a v prvom rade preskúmať otázku, či odvolacie senáty disponujú v námietkovom konaní mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o zohľadnenie úplne nových dôkazov.

1. Pripomenutie judikatúry

39. Polemika uvedená vyššie v prvom a druhom odvolacom dôvode sa v podstate týka výkladu rozsudku ÚHVT/Kaul[9] a judikatúry vyplývajúcej z tohto rozsudku.

40. V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že z ustanovení článku 74 ods. 2 nariadenia (ES) č. 40/94,[10] teraz obsiahnutých v článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, vyplýva, že predloženie skutočností a dôkazov účastníkmi konania zostáva spravidla, a pokiaľ nie je stanovené inak, možným aj po uplynutí lehôt.[11]

41. Toto ustanovenie nepriznáva účastníkovi konania bezpodmienečné právo, ale priznáva ÚHVT širokú mieru voľnej úvahy, ktorú je povinný vykonávať, pričom je povinný zobrať do úvahy jednak relevantnosť dôkazu a jednak štádium konania a iné okolnosti sprevádzajúce jeho predloženie.[12]

42. Nevykonanie tejto voľnej úvahy dostatočne účinne, objektívne a odôvodnene predstavuje vadu, ktorá môže viesť k zrušeniu rozhodnutia.[13]

43. Článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 sa uplatňuje na všetky stupňoch v rámci ÚHVT.

44. Z toho vyplýva, že odvolacie senáty ÚHVT nie sú v zásade viazané lehotami stanovenými na prvom stupni a môžu na základe svojej voľnej úvahy podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 pripustiť oneskorene predložené dôkazy, pokiaľ vykonávajú takúto právomoc účinne, objektívne a odôvodnene.

7 — Rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 47), ako aj Biret International/Rada (C-93/02 P, EU:C:2003:517, bod 60).

8 — Pozri bod 99 týchto návrhov.

9 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

10 — Nariadenie Rady z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

11 — Rozsudok ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 42).

12 — Tamže (body 43 a 44).

13 — Pozri najmä rozsudok Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT (C-610/11 P, EU:C:2013:593, body 110 a 111).

45. Pokiaľ ide o konania o námietke, tento záver výslovne vyplýva z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95, podľa ktorého odvolací senát obmedzí svoje preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote stanovenej na prvom stupni, ak nedospeje k záveru, že by sa mali vziať do úvahy „ďalšie“ [14] skutočnosti a dôkazy podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

46. V rozsudku ÚHVT/Kaul [15] nebola nastolená otázka, či môže odvolací senát akceptovať aj dôkazy predložené po uplynutí lehoty, ak predstavujú prvé návrhy na vykonanie dôkazov v tom zmysle, že žiadny relevantný dôkaz nebol predložený v stanovenej lehote.

47. Súdny dvor preskúmal túto otázku vo veciach týkajúcich sa jednak dôkazu o používaní ochrannej známky a jednak dôkazu o existencii, platnosti a rozsahu ochrany.

48. Pokiaľ ide o dôkaz o používaní, Súdny dvor rozhodol vo veci New Yorker SHK Jeans/ÚHVT [16], že ak sa nepredloží nijaký dôkaz o používaní dotknutej ochrannej známky v stanovenej lehote, musí tento úrad námietku zamietnuť *ex offo*. Naopak, ak určité relevantné dôkazy boli predložené v stanovenej lehote, oneskorené predloženie ďalších dôkazov je možné a spadá do diskrečnej právomoci podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

49. V rozsudkoch vo veciach Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions a Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT [17] použil Súdny dvor rovnaký výklad článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o predkladanie dôkazov o používaní ochrannej známky v konaní vo veci zrušenia. Súdny dvor rozhodol, že predmetný výkon voľnej úvahy je podmienený tým, že ide o ďalšie skutočnosti, ktoré dopĺňajú relevantné dôkazy predložené v stanovenej lehote.

50. Pokiaľ ide o dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany ochrannej známky, Súdny dvor rozhodol vo veciach Rintisch/ÚHVT, že odvolací senát ÚHVT disponuje voľnou úvahou vyplývajúcou tak z pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95, ako aj článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, aby rozhodol, či je alebo nie je potrebné zohľadniť „ďalšie“ skutočnosti a dôkazy, predložené po uplynutí lehoty. [18]

51. Je potrebné uviesť, že Súdny dvor nesúhlasil v tejto súvislosti s návrhmi, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston v týchto veciach [19], ktorá zdôraznila rozdiely medzi jednak dôkazom o používaní a jednak dôkazom o existencii, platnosti a rozsahu ochrany ochrannej známky. Pri tejto poslednej kategórii sú minimálne dôkazné požiadavky stanovené v pravidle 19 nariadenia č. 2868/95 vyžadujúceho najmä predloženie potvrdenia o zápise skoršej ochrannej známky. Generálna advokátka Sharpston sa domnievala, že keďže ide o dokument výslovne definovaný ako nevyhnutný v rámci námietkového konania, nemožno diskutovať o tom, či oneskorene predložený dôkaz je ďalším dôkazom. Dokument potvrdzujúci zápis skoršej ochrannej známky nemôže byť v žiadnom prípade prípustný v štádiu odvolania.

52. Hoci Súdny dvor zamietol tento prístup, zohľadnil osobitnú povahu predmetnej kategórie dôkazov, a to skutočnosť, že ide o dokumenty uvedené v pravidle 19 ods. 2 písm. a) bode ii) nariadenia č. 2868/95.

14 — Toto znenie sa výrazne líši v jazykových verziách tohto nariadenia, pozri poznámku pod čiarou 26 týchto návrhov.

15 — C-29/05, EU:C:2007:162.

16 — C-621/11 P, EU:C:2013:484, body 27 až 30 a 34.

17 — Pozri, pokiaľ ide o lehotu stanovenú podľa pravidla 40 ods. 5 druhej vety nariadenia č. 2868/95, rozsudky Centrotherm Systemtechnik/centrotherm Clean Solutions (C-609/11 P, EU:C:2013:592) a Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT (C-610/11 P, EU:C:2013:593).

18 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628, body 33 a 34), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, body 32 a 33), ako aj Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639, body 33 a 34).

19 — Návrhy, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veciach Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:311, C-121/12 P, EU:C:2013:312, a C-122/12 P, EU:C:2013:313, body 71 až 74).

53. Súdny dvor spresnil, že pre predmetnú kategóriu dôkazov sa musí právomoc voľnej úvahy podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 uplatňovať reštriktívne, takže toto oneskorené predloženie dôkazov možno pripustiť, len ak je omeškanie odôvodnené okolnosťami, čo prináleží dotknutej osobe, aby preukázala.[20] V tejto súvislosti sa Súdny dvor odklonil od prístupu, podľa ktorého pripustenie dôkazu podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 nevyžaduje odôvodnenie omeškania.[21]

2. Rozsah diskrečnej právomoci odvolacích senátov vzhľadom na úplne nový dôkaz

54. Z ustálenej judikatúry týkajúcej sa dôkazu o používaní ochrannej známky vyplýva, že článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 neumožňuje odvolaciemu senátu zohľadniť úplne nový oneskorene predložený dôkaz – ak žiadne relevantné dôkazy neboli predložené v stanovenej lehote.

55. Domnievam sa, ako to tvrdí ÚHVT v rámci tohto odvolania, že je potrebné použiť rovnaký výklad dotknutého ustanovenia, pokiaľ ide o dôkaz existencie, platnosti a rozsahu ochrany ochrannej známky.

56. V prvom rade sa mi tento prístup zdá byť odôvodnený štruktúrou príslušných ustanovení.

57. Článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 totiž obsahuje pravidlo s horizontálnou funkciou v systéme uvedeného nariadenia, pretože sa uplatňuje bez ohľadu na povahu predmetného konania.

58. Nevidím nijaký dôvod na rozlišovanie v závislosti od povahy dôkazu na účely jeho uplatnenia.

59. V tejto súvislosti neexistuje podľa môjho názoru relevantný rozdiel medzi dôkazom o používaní ochrannej známky podľa pravidla 22 nariadenia č. 2868/95 a dôkazom o existencii, platnosti a rozsahu ochrany ochrannej známky uvedeným v pravidle 19 ods. 2 toho istého nariadenia.

60. Navyše existuje aj určité prekrývanie medzi týmito dvoma kategóriami dôkazov, pokiaľ ide o preukázanie všeobecne známej ochrannej známky alebo ochrannej známky s dobrým menom uvedených v pravidle 19 ods. 2 písm. b) a c). Dôkazy preukazujúce dobré meno ochrannej známky môžu byť rovnaké ako tie, ktoré sú určené na preukázanie používania ochrannej známky, čo v plnej miere odôvodňuje, aby sa s oboma prípadmi zaobchádzalo rovnako.

61. Navyše sa mi javí, že jednotný výklad článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 bez ohľadu na kategóriu dôkazu vyplýva v plnej miere z účelu tohto ustanovenia.

62. Uvedené ustanovenie totiž sleduje dva ciele. Na jednej strane toto ustanovenie vedie účastníkov konania, aby dodržiavali lehoty, pretože oneskoreným predložením dôkazu sa vystavujú riziku jeho zamietnutia. Na druhej strane zachováva právomoc ÚHVT zohľadniť relevantné dôkazy, hoci boli predložené po uplynutí lehoty, a to v záujme právnej istoty a riadnej správy vecí verejných.[22]

63. ÚHVT musí pri výkone predmetnej voľnej úvahy tiež dodržiavať obe úlohy procesných lehôt, pričom jednou je zabezpečenie riadneho priebehu konaní a druhou rešpektovanie práva na obranu v konaniach *inter partes*.

64. Podľa môjho názoru však všetky tieto úvahy platia rovnako s ohľadom na dôkaz o používaní ochrannej známky, ako aj na dôkaz o existencii, platnosti a rozsahu ochrany.

20 — Pozri najmä rozsudok Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, body 40 a 41).

21 — Pozri najmä rozsudok Centrotherm Systemtechnik/ÚHVT (C-610/11 P, EU:C:2013:593, bod 117).

22 — Pozri rozsudok ÚHVT/Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, body 47 a 48).

65. Samotná možnosť pripustiť nové dôkazy o existencii, platnosti a rozsahu skoršieho práva v štádiu odvolania v situácii, keď žiadne relevantné dôkazy neboli predložené v lehote stanovenej na tento účel, odoberie totiž do veľkej miery motiváciu daného účastníka túto lehotu dodržať.

66. Okrem toho, keby bol oneskorene predložený dôkaz prípustný, spôsobovalo by to značnú nerovnováhu medzi účastníkmi konania, pretože by to umožňovalo, aby osoba podávajúca námietku presunula diskusiu týkajúcu sa existencie, platnosti a rozsahu ochrany svojho skoršieho práva, v celej miere do štádia odvolania.

67. To znamená, že úplne nový dôkaz nemožno podľa môjho názoru prijať v štádiu odvolania, pretože inak by to spochybnilo systém procesných lehôt, ktorého cieľom je okrem iného vytvoriť rovnováhu medzi účastníkmi konania.

68. Napokon je potrebné preskúmať, či toto riešenie je v súlade so zásadami, z ktorých vychádzajú rozsudky Rintisch/ÚHVT [23].

69. V týchto rozsudkoch Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ ide o dôkaz platnosti skoršej ochrannej známky, odvolací senát má podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 voľnú úvahu, aby rozhodol, či je alebo nie je potrebné zohľadniť „nové alebo ďalšie“ skutočnosti a dôkazy, ktoré boli predložené po uplynutí lehoty. [24]

70. Na úvod poznamenávam, že verzia rozsudkov Rintisch/ÚHVT [25] v jazyku konania, t. j. v anglickom jazyku, rovnako ako väčšina iných jazykových verzií – s výnimkou, ak sa nemýlim španielskej, francúzskej, rumunskej a fínskej verzie – sa neodvolávajú na „nové a ďalšie“ skutočnosti a dôkazy, ale na „ďalšie alebo doplnkové“. [26]

71. Tieto rozdielnosti medzi rôznymi jazykovými verziami predmetných bodov rozsudkov Rintisch/ÚHVT [27], ktoré vyplývajú z paralelných rozdielností medzi jazykovými verziami pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95, môžu vzbudzovať pochybnosti o tom, či toto ustanovenie predsa len nedovoľuje odvolacím senátom považovať za prípustný oneskorene predložený dôkaz, vrátane prípadov, keď je úplne nový.

72. Tak to však nie je.

73. Podľa ustálenej judikatúry formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie nemôže slúžiť ako jediný základ výkladu tohto ustanovenia. V prípade rozdielov medzi jazykovými verziami sa má predmetné ustanovenie vykladať jednotným spôsobom, podľa všeobecnej štruktúry a účelu právnej úpravy. [28]

23 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

24 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628, bod 33), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 32) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639, bod 33).

25 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

26 — Napríklad v nemeckej jazykovej verzii („zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel“), anglickej („additional or supplementary facts and evidence“), talianskej („fatti e prove ulteriori o complementari“), litovskej („papildomi arba pridėtiniai faktai bei įrodymai“) alebo v poľskej („dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody“).

27 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

28 — Rozsudky Cricket St Thomas (C-372/88, EU:C:1990:140, body 18 a 19), ako aj Brey (C-140/12, EU:C:2013:565, bod 74).

74. V prejednávanej veci pravidlo 50 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 2868/95, uplatniteľný na námietkové konania, odkazuje len na článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009. Pokiaľ ide o ustanovenie vykonávacieho nariadenia, toto pravidlo 50 nepredstavuje teda zdroj diskrečnej právomoci a nemôže rozšíriť rozsah právomoci, ktorá je zverená odvolacím senátom podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

75. Ako som však už uviedol, tomuto ustanoveniu treba dať vzhľadom na jeho účel a kontext jednotný výklad bez ohľadu na povahu predmetného dôkazu.

76. Preto rozdiely medzi jazykovými verziami pravidla 50 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 2868/95, ktoré majú vplyv aj na príslušné body rozsudkov Rintisch/ÚHVT [29], treba vyriešiť v tom zmysle, že právomoc voľnej úvahy odvolacích senátov vyplývajúca z článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 sa týka len zohľadnenia dodatočných dôkazov a nevzťahuje sa na prípad, keď žiadny relevantný dôkaz nebol predložený v stanovenej lehote.

3. Uplatnenie tohto výkladu na analýzu druhého odvolacieho dôvodu

77. Svojím druhým odvolacím dôvodom ÚHVT tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 45 a 46 napadnutého rozsudku rozhodol, že odvolací senát mal podľa článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 diskrečnú právomoc, a to aj s ohľadom na nové dôkazy.

78. Vzhľadom na moje predchádzajúce úvahy sa mi toto tvrdenie ÚHVT javí ako dôvodné.

79. V dôsledku toho vychádzal Všeobecný súd vo svojom rozsudku z nesprávneho právneho posúdenia v rozsahu, v akom v bodoch 45 a 46 tohto rozsudku konštatoval, že voľná úvaha sa uplatňuje bez ohľadu na to, či dôkaz má alebo nemá doplňujúci charakter a zahŕňa aj nové dôkazy.

80. Pripomínam však, že podľa ustálenej judikatúry, ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, toto porušenie nevedie k zrušeniu rozsudku. [30]

81. V tejto súvislosti poukazujem na to, že s cieľom vyhovieť prvému žalobnému dôvodu Všeobecný súd neprijal jediný žalobný dôvod predložený vo veci, ale odkazoval na skutočnosť, že odvolací senát zamietol dôkaz bez toho, aby preskúmal, či by mohlo ísť o „doplňujúci“ dôkaz (bod 43 napadnutého rozsudku).

82. V súlade s prístupom, ktorý som opísal vyššie, mal odvolací senát v danom prípade na účely uplatnenia článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 posúdiť, či oneskorene predložený dôkaz bolo možné považovať za doplňujúci dôkaz.

83. Tým, že nepreskúmal doplňujúci charakter dotknutého oneskorene predloženého dôkazu, odvolací senát porušil článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

84. Príslušné konštatovanie Všeobecného súdu možno preto potvrdiť týmto dôvodom výlučne právnej povahy, ktorým možno nahradiť odôvodnenie uvedené v bode 43 napadnutého rozsudku.

29 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

30 — Rozsudky Lestelle/Komisia (C-30/91 P, EU:C:1992:252, bod 28), ako aj FIAMM a i./Rada a Komisia (C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, bod 187).

4. Uplatnenie tohto výkladu na analýzu prvého odvolacieho dôvodu

85. ÚHVT svojím prvým odvolacím dôvodom tvrdí, že oneskorene predložený dôkaz nemôže považovať za doplňujúci a že Všeobecný súd založil svoje rozhodnutie na nesprávnych kritériách, keď v bodoch 43 a 44 napadnutého rozsudku rozhodol opačne.

86. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že pán Grau Ferrer, namietateľ pred ÚHVT, predložil v lehote stanovenej na tento účel potvrdenia o zápise španielskej ochrannej známky, ktoré bolo neúplné, pretože neobsahovalo grafické vyobrazenie ochrannej známky a uvádzalo len jej farby. Predmetné čiernobiele vyobrazenie sa nachádzalo v odôvodnení námietky predloženej pred námietkovým oddelením. Úplné úradné potvrdenie obsahujúce toto vyobrazenie bolo predložené neskoro, až pred odvolacím senátom.

87. V bode 44 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že úradné grafické vyobrazenie, ktoré bolo po prvýkrát predložený pred odvolacím senátom, nebolo „úplne nové“, keďže čiernobiele vyobrazenie sa nachádzalo v písomnostiach pred námietkovým oddelením a že v neúplnom potvrdení sa uvádzali jeho farby.

88. ÚHVT tvrdí, že grafické znázornenie skoršej ochrannej známky je kľúčovým prvkom v rámci námietky, pretože ako jediné umožňuje identifikovať presný predmet a rozsah ochrany priznanej skoršou obrazovou ochrannou známkou – ak takéto vyobrazenie neexistuje, rozsah ochrany tejto ochrannej známky nemožno stanoviť relevantným spôsobom.

89. Podľa mňa ÚHVT v tejto súvislosti správne uviedol, že identifikácia označenia musí byť úradným spôsobom preukázaná dokumentom výslovne uvedených v pravidle 19 ods. 2 písm. a) bode ii) nariadenia č. 2868/95, t. j. v potvrdení o zápise.

90. Preto len strohé vloženie grafického vyobrazenia do písomností predložených ÚHVT nemožno považovať za relevantný dôkaz, pretože dôkazné prostriedky, ktoré sa vyžadujú na tento účel, sú výslovne opísané v pravidle 19 ods. 2 nariadenia č. 2868/95.

91. Nepresvedčilo ma však tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého oneskorene predložené úradné grafické vyobrazenie, ktorého účelom je nahradiť neúplne potvrdenie, nemožno v žiadnom prípade považovať za doplňujúci dôkaz.

92. Isteže, môže byť ťažké rozlišovať medzi pôvodným dôkazom a doplňujúcim dôkazom, keď ide o dôkazné prostriedky uvedené v pravidle 19 ods. 2 nariadenia č. 2868/95.

93. Podľa môjho názoru na účely dania podnetu odvolaciemu senátu na výkon jeho voľnej úvahy vyplývajúcej z článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 stačí, že dotknutá strana predložila v stanovenej lehote určité dôkazy, ktoré sú relevantné na preukázanie existencie, platnosti a rozsahu ochrany skoršieho práva v súlade s pravidlom 19 ods. 2 nariadenia č. 2868/95, hoci tieto dôkazy nepostačujú na preukázanie všetkých týchto skutočností.

94. Tento prístup sa zdá byť v súlade s prístupom Súdneho dvora vo veciach, ktoré viedli k vydaniu rozsudkov Rintisch/ÚHVT [31], v ktorých namietateľ predložil potvrdenia o zápise skoršej ochrannej známky, no dôkaz o jej obnovení predložil až v štádiu odvolania, takže dôkaz platnosti ochrannej známky bol podaný oneskorene.

31 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

95. Tento prípad zahŕňa aj vec vyplývajúcu z judikatúry Všeobecného súdu, keď namietateľ predložil potvrdenie o zápise, no nedoplnil v stanovenej lehote dôkaz o prevode vlastníctva, takže dôkaz o majiteľovi skoršieho práva bol predložený po uplynutí lehoty. [32]

96. ÚHVT totiž sám pripúšťa, že neúplný dôkaz, ktorý je neúplný tým, že sa vzťahuje iba na jeden z prvkov uvedených v pravidle 19 ods. 2 nariadenia č. 2868/95, t. j. platnosť, rozsah ochrany ochrannej známky alebo oprávnenosť namietateľa podať námietky, možno považovať za relevantný. ÚHVT totiž vo svojom odvolaní konštatoval, že za skutkových okolností, za ktorých bol vydaný rozsudok Rintisch/ÚHVT [33], boli potvrdenia o zápise, ktoré boli predložené v stanovenej lehote, relevantné, a to prinajmenšom na určenie skoršej ochrannej známky a na preukázanie rozsahu jej ochrany, no platnosť tejto ochrannej známky nebola preukázaná.

97. Podľa môjho názoru sa táto analýza týkajúca sa nedostatočného, no relevantného dôkazu, môže uplatniť aj na prípad ako v tejto veci, keď namietateľ predložil neúplné potvrdenia o zápise neobsahujúce grafické vyobrazenie ochrannej známky, takže relevantný dôkaz sa obmedzuje na existenciu skoršej ochrannej známky, jej slovný prvok, jej majiteľa, avšak predmet a rozsah ochrany neboli presne a relevantne preukázané.

98. Táto úvaha, ktorou možno nahradiť chybné odôvodnenie napadnutého rozsudku, napadnuté zo strany ÚHVT, vedie ku konštatovaniu, že Všeobecný súd dospel v bode 40 napadnutého rozsudku k správnemu rozhodnutiu, že odvolací senát nemohol zamietnuť dôkaz bez toho, aby preskúmal, či ho bolo možné považovať za doplňujúci dôkaz, a prípadne či mohol byť prípustný neskôr v súlade s článkom 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

5. Predbežný záver

99. Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že hoci odôvodnenie uvedené v bodoch 43 až 46 napadnutého rozsudku je nesprávne, záver ku ktorému dospel Všeobecný súd v bode 40 tohto rozsudku, podľa ktorého sa odvolací senát dopustil nesprávneho posúdenia pri uplatnení článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, treba potvrdiť.

100. Navrhujem preto zamietnuť prvý a druhý odvolací dôvod.

C – O porušení článku 15 ods. 1 druhého pododseku písm. a) nariadenia č. 207/2009 (tretí odvolací dôvod)

101. Podľa článku 15 ods. 1 druhého pododseku písm. a) nariadenia č. 207/2009 sa za používanie ochrannej známky Spoločenstva považuje jej používanie v podobe, ktorá sa líši od podoby v prvkoch, ktoré nemenia jej rozlišovaciu spôsobilosť.

102. Vyhýbaním sa požiadavke striktného súladu medzi používanou a zapísanou ochrannej známky má toto ustanovenie za cieľ umožniť majiteľovi ochrannej známky, aby na označení vykonal pri jeho obchodnom využití zmeny, ktoré mu dovoľujú bez zmeny rozlišovacej spôsobilosti lepšie sa prispôsobiť realite vývoja na trhu. [34]

32 — Pozri rozsudok You-View.tv/ÚHVT – YouView TV (YouView+) (T-480/13, EU:T:2014:591).

33 — Rozsudky Rintisch/ÚHVT (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch/ÚHVT (C-120/12 P, EU:C:2013:638) a Rintisch/ÚHVT (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

34 — Pozri rozsudok Specsavers International Healthcare a i. (C-252/12, EU:C:2013:497, bod 29). Pozri analogicky rozsudok Rintisch (C-553/11, EU:C:2012:671, body 21 a 22).

103. Všeobecný súd na základe uplatnenia tohto ustanovenia vo svojom posúdení druhého žalobného dôvodu v prvostupňovom konaní v bodoch 82 až 86 napadnutého rozsudku rozhodol, že označenia, ktoré použil pán Grau Ferrer na preukázanie riadneho používania skoršej ochrannej známky Spoločenstva, nemenili jej rozlišovaciu spôsobilosť, pretože predmetné rozdiely predstavovali „zanedbateľné zmeny“ alebo zmeny, ktorých „rozlišovacia spôsobilosť je len veľmi malá“ a použité označenia sú „v podstate ekvivalentné“ s ochrannou známkou, ako bola zapísaná.

104. ÚHVT tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení tohto ustanovenia v bodoch 83 až 85 napadnutého rozsudku tým, že považoval niektoré prvky porovnávaných označení za zanedbateľné, pričom nepreskúmal, či zmena jednotlivých prvkov znamenala celkovú zmenu zapísanej ochrannej známky, a teda nepristúpil k celkovému posúdeniu používaných označení.

105. Poznamenávam, že konštatovania v bodoch 83 až 85 napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd porovnal celkový dojem, ktorý vyvoláva každé z používaných označení, so zapísanou ochrannou známkou, pričom vzal do úvahy rozlišovacie prvky, predstavujú posúdenia skutkovej povahy.

106. Argumentácia ÚHVT je preto neprípustná v rozsahu, v akom smeruje k tomu, aby Súdny dvor nahradil svojím vlastným posúdením skutkových okolností posúdenie, ktoré vykonal Všeobecný súd bez toho, aby zároveň namietal skreslenie skutkových okolností a dôkazov. [35]

107. Inak by to bolo v prípade, keby bolo možné konštatovať, že hoci Všeobecný súd pripomenul požiadavku, že označenia sa majú posúdiť na základe celkového dojmu, nevykonal v skutočnosti celkové posúdenie. [36]

108. Tento predpoklad sa musí vykladať reštriktívne, aby sa zachoval potrebný účinok článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého nie je možné sankcionovať Všeobecný súd, pokiaľ ide o jeho výlučnú právomoc v rámci posúdenia skutkových okolností.

109. Pripúšťam, že po vzhliadnutí označení uvedených v bode 66 napadnutého rozsudku, ktoré sú vyobrazené nižšie, možno o presnosti záveru Všeobecného súdu uvedeného v bode 86 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sú používané označenia „v podstate ekvivalentné“ zo zapísanou ochrannou známkou, pochybovať:

Používané označenia	Zapísaná ochranná známka
	

110. Nič to nemení na tom, že tvrdenia ÚHVT neumožňujú podľa môjho názoru konštatovať, že Všeobecný súd v rozpore s výslovným znením napadnutého rozsudku nevykonal v skutočnosti celkové posúdenie označení na základe ich celkového dojmu, čo by mohlo predstavovať nesprávne právne posúdenie.

35 — Pozri najmä rozsudky Rossi/ÚHVT (C-214/05 P, EU:C:2006:494, bod 26) a Alcon/ÚHVT (C-412/05 P, EU:C:2007:252, bod 71).

36 — Rozsudok ÚHVT/Shaker (C-334/05 P, EU:C:2007:333, body 37 až 43).

111. Preskúmanie vykonané Všeobecným súdom v súvislosti s otázkou, či zmeny zapísanej ochrannej známky menia jej rozlišovaciu spôsobilosť, nemožno považovať za výklad práva, a preto ich nemožno napadnúť v rámci odvolania bez zasiahnutia do právomoci Všeobecného súdu zistiť skutkové okolnosti.

112. Na základe uvedeného navrhujem zamietnuť tretí odvolací dôvod ako neprípustný a v dôsledku toho zamietnuť odvolanie v celom rozsahu.

113. Keďže ÚHVT nemal úspech vo svojich dôvodoch a ostatní účastníci konania pred Všeobecným súdom nepredložili svoje návrhy, v súlade s článkom 184 ods. 1 a článkom 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora navrhujem nariadiť, že ÚHVT znáša svoje vlastné trovy konania.

VII – **Návrh**

114. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem Súdnemu dvoru, aby zamietol odvolanie a nariadil, že Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) znáša svoje vlastné trovy konania.